

ชื่อวิทยานิพนธ์ : ศึกษาเปรียบเทียบหลักการลงโทษผู้กระทำความผิดในพุทธศาสนาเถรวาท กับ
ประมวลกฎหมายอาญาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ผู้วิจัย : นายเกียรติศักดิ์ พันธวงศ์

ปริญญา : พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต (พระพุทธศาสนา)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

: พระมหาดวงจันทร์ กุศลสีโล,ดร. ป.ธ. ๕, พธ.บ., M.A., Ph.D.
(Buddhist Studies)

: ดร.พิสิฐ โคตรสุโพธิ์ ป.ธ.๕, พธ.บ., M.A., Ph.D. (Philosophy)

: ดร.พงศ์ สุภาวสิทธิ์ นบ.,รณ., Ph.D. (Philosophy)

วันสำเร็จการศึกษา : ๓ เมษายน ๒๕๕๕

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัย เรื่องศึกษาเปรียบเทียบหลักการลงโทษผู้กระทำความผิดในพุทธศาสนาเถรวาท กับประมวลกฎหมายอาญาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานี้มีวัตถุประสงค์ ๔ ประการ คือ (๑) เพื่อศึกษาหลักการลงโทษผู้กระทำความผิดในพระพุทธานุญาตตามหลักอริยธรรมาภิบาล และกฎนิคหกรรมของมหาเถรสมาคม ฉบับที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๕๒๑ ว่าด้วยการลงนิคหกรรมตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (๒) เพื่อศึกษาหลักการลงโทษผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแห่งราชอาณาจักรไทย (๓) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบหลักการลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยในพุทธศาสนาเถรวาท กับหลักการลงโทษผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแห่งราชอาณาจักรไทยและ (๔) เพื่อสังเคราะห์รูปแบบหลักการและกระบวนการลงโทษผู้กระทำความผิดที่เหมาะสมและยุติธรรมกับสังคมสมัยปัจจุบัน

จากการศึกษาพบว่า หลักการลงโทษผู้กระทำความผิดในพุทธศาสนาเถรวาทสมัยพุทธกาลนั้น อริยธรรมาภิบาลและวิธีระงับอริยธรรมาภิบาลเป็นวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการความขัดแย้งในแง่ของพระวินัยและเป็นการระงับความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคมสงฆ์ อริยธรรมาภิบาลแบ่งออกเป็น ๔ ประเภท และวิธีระงับอริยธรรมาภิบาลแบ่งออกเป็น ๓ ประเภท ส่วนการระงับความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคมสงฆ์ในปัจจุบันคือกฎนิคหกรรมของมหาเถรสมาคม ฉบับที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๕๒๑ ว่าด้วยการลงนิคหกรรมตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นการถอดแบบมาจากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของฝ่ายอาณาจักร

ประมวลกฎหมายอาญาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นการจัดการความขัดแย้ง เป็นการระงับความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคม และเป็นการลงโทษผู้กระทำความผิดของฝ่ายอาณาจักร

สำหรับใช้ควบคุมความประพฤติของคนในสังคม ซึ่งพัฒนาขึ้นมาจากศีลธรรม ขนบธรรมเนียม จารีต ประเพณี ศาสนา และกฎเกณฑ์ข้อบังคับตามลำดับ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อธำรงความสงบเรียบร้อย และศีลธรรมอันดีของสมาชิกในสังคม ทำให้การอยู่ร่วมกันในสังคมนั้นเป็นไปโดยราบรื่น สนองความต้องการของภาคส่วนต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

การศึกษาเปรียบเทียบหลักการลงโทษผู้กระทำความผิดในพุทธศาสนาเถรวาทกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและประมวลกฎหมายอาญา ในประเด็นอธิกรณ์และวิธีระงับอธิกรณ์ พบว่ามีความเหมือนกันและความแตกต่างกัน ๔ ประการคือ (๑) กระบวนการฟ้อง (๒) กระบวนการพิจารณา (๓) กระบวนการพิพากษา (๔) กระบวนการระงับโทษ และในประเด็นกฎหมายของมหาเถรสมาคม ฉบับที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๕๒๑ ว่าด้วยการลงโทษผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๕ พบว่ามีความเหมือนกันและความแตกต่างกัน ๔ ประการคือ (๑) องค์ประกอบของการฟ้อง (๒) ขั้นตอนการพิจารณา (๓) ประเภทของพยานหลักฐาน (๔) วิธีบังคับตามคำวินิจฉัย

สำหรับรูปแบบการลงโทษผู้กระทำความผิดที่เหมาะสมและยุติธรรมกับสังคมสงฆ์และสังคมไทย พบว่าอธิกรณ์และวิธีระงับอธิกรณ์เป็นการออกแบบที่มีเป้าหมายเพื่อ “ป้องกัน” “ป้องปราม” และ “ปราบปราม” อธิกรณ์ที่จะเกิดขึ้น กำลังเกิดขึ้นและเกิดขึ้นแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งรูปแบบของการระงับอธิกรณ์แต่ละชุดวิธีนั้นมุ่งตรงไปที่เป้าหมายใหญ่นั้นก็คือ “ความสันติแห่งสังคมสงฆ์ หรือสังฆสมาคม” ดังนั้นหลักการลงโทษผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาจึงสมควรอย่างยิ่งที่ต้องนำหลักการลงโทษผู้กระทำความผิดในพุทธศาสนาเถรวาทมาประยุกต์ใช้เป็นหลักสูตรการศึกษา จะทำให้เกิดความโปร่งใส ยุติธรรม เทียบธรรม และเกิดสันติสุขแก่สังคมโดยรวมต่อไป

Dissertation Title : A Comparative Study on the Principle of Guilty Person Punishment in
Theravada Buddhism with Criminal Law and Procedure of Criminal Law

Researcher : Mr.Kiettisak Phantawong

Degree : Doctor of Philosophy (Buddhist Studies)

Dissertation Supervisory Committee

: Ven. Dr. Duangchan Guttasilo, Pali V, B.A., , M.A., Ph.D., (Buddhist Studies)

: Dr. Phisit Kotsupho Pali IX, B.A., M.A., Ph.D. (Philosophy)

: Dr.Phong Suphawasit LL.B., M.A., Ph.D. (Philosophy)

Date of Graduation : April 3, 2012

Abstract

The dissertation entitled “A Comparative Study on the Principle of Guilty Person Punishment in Theravada Buddhism with Criminal Law and Procedure of Criminal Law” consists of 4 objectives as follows 1) to study the punishment of the offender in Adhikarana (disciplinary case of dispute) of Buddhism, the abatement of Adhikarana and Niggahakamma (the law of suppression) of the Sangha Supreme Council, (Volume 11) B.E. 2521 on the chastisement of a perverse monk according to the Sangha Acts of B.E. 2505 (amended B.E. 2535.) 2) To study the punishment of the guilty person in accordance with the criminal law and the procedure of criminal law of Thailand. 3) To study on a comparison between the punishment to a guilty person in Theravada Buddhism and the procedure of criminal law of Thailand. 4) To synthesize a formulation of principles and the process of a rational and justified punishment to a guilty person in today society.

The findings of the study were concluded that, the laws of suppression (Niggahakamma) were used for a perverse monk in the early Buddhism and these laws were concerned about the conflict of the Buddha’s doctrine and discipline that occurred in Sangha community. The laws of suppression are divided into four categories and there are seven of solutions.

At present, the law of suppression of the Sangha Supreme Council, (Volume 11) B.E. 2521 (the law of suppression) on the chastisement of a perverse monk according to the Sangha Act

of B.E. 2505 (amended B.E. 2535) was used to solve the conflicts of the Sangha community. These laws were followed in line with the law of the kingdom.

The criminal law and the procedure of criminal law were made for preventing and managing of conflicts in the society. The law was the principle of punishment to the guilty persons and used to control the behavior of people in the society. All rules and regulations were developed from the moral system, custom, tradition and religious teaching in order to maintain the contentment in all aspects of the society.

In case of a comparative study on the infliction of punishment to the perverse monk in Buddhism and the criminal law together with the procedure of criminal law, the four major differences and similarities were found as follows: 1) the prosecution 2) trial procedure 3) render judgment and 4) a case dismiss. There were four differences and the similarities processes were found in the law of suppression as follows; 1) the prosecution, 2) trial 3) evidence and 4) legal execution.

However, when the proper punishment methods for the Sangha community and the Thai society were investigated, it can be mentioned that the Adhikarana or the laws of suppression were enacted for preventing, suppressing and repressing to perverse monks and also aimed to the harmony of Sangha community. This will lead to the unity of Sangha and focus on the transparency and justice. Therefore, the law of suppression or Niggahakamma should be applied to the criminal law and the procedure of criminal law in order to provide justice and peace to the society permanently.

กิตติกรรมประกาศ

ขอกราบขอบพระคุณพระสุธีธรรมานุวัตร, ผศ.ดร. คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่ให้การสนับสนุนในการเปิดสอนหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา ทำให้ผู้วิจัยมีโอกาสดำเนินการศึกษาในสถาบันแห่งนี้

ดุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ ด้วยความกรุณาอนุเคราะห์อย่างยิ่งจากอาจารย์ที่ปรึกษาทุกท่าน คือ พระมหาดวงจันทร์ กุตุตสีโล,ดร.,ดร.พงศ์ สุภาวสิทธิ์, ดร.พิสิษฐ์ โคตรสุโพธิ์, ดร.ไพฑูรย์ รื่นสัตย์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พูนชัย ปันธิยะ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทพประวิณ จันทร์แรง ที่ได้กรุณาสละเวลาตรวจสอบแก้ไข และให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ยิ่ง ทำให้ผู้วิจัยทำดุษฎีนิพนธ์จนเสร็จสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระมหาดวงจันทร์ กุตุตสีโล,ดร.,ดร.พงศ์ สุภาวสิทธิ์ และ ดร.พิสิษฐ์ โคตรสุโพธิ์ที่เป็นผู้ให้คำแนะนำตั้งแต่กำหนดหัวข้อดุษฎีนิพนธ์ การจัดทำและนำเสนอโครงร่าง จนกระทั่งเป็นกรรมการตรวจสอบดุษฎีนิพนธ์ในขั้นตอนสุดท้าย ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณและขออุทิศความดีรวมทั้งประโยชน์ที่จะเกิดจากการวิจัยต่อเนื่องจากดุษฎีนิพนธ์เรื่องนี้แด่พระมหาดวงจันทร์ กุตุตสีโล,ดร., ดร.พงศ์ สุภาวสิทธิ์ และดร.พิสิษฐ์ โคตรสุโพธิ์สืบไป

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ศูนย์บัณฑิตศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่ทุกท่านที่กรุณาช่วยอำนวยความสะดวกตลอดเวลาที่ทำดุษฎีนิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และขอขอบคุณภรรยา บุตร รวมทั้งเพื่อนร่วมรุ่น ผู้เป็นกำลังใจอยู่เคียงข้างด้วยการใช้เวลาอันยาวนานในการทำดุษฎีนิพนธ์เช่นกัน

นายเกียรติศักดิ์ พันธวงศ์

๒๐ มีนาคม ๒๕๕๕

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	ณ
บทที่ ๑ บทนำ	
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๓
๑.๓ ขอบเขตของการวิจัย	๓
๑.๔ ปัญหาที่ต้องการทราบ	๔
๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	๔
๑.๖ ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๔
๑.๗ วิธีดำเนินการวิจัย	๑๒
๑.๘ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๑๓
บทที่ ๒ หลักการลงโทษผู้กระทำความผิดในพุทธศาสนาเถรวาท	
๒.๑ อธิกรณและวิธีระงับอธิกรณในสมัยพุทธกาล	๑๔
๒.๑.๑ อธิกรณ	๑๕
๑. วิวาทาธิกรณ	๑๕
๒. อนุวาทาธิกรณ	๑๘
๓. อาปัตตาธิกรณ	๒๐
๔. กิจจาธิกรณ	๒๓
๒.๑.๒ วิธีระงับอธิกรณ	๒๓
๑. สัมมุขวินัย	๒๘
๒. สติวินัย	๓๐
๓. อมูพหวินัย	๓๒
๔. ปฎิณญาตกระณะ	๓๔

๕. เภยยลิกา	๓๔
๖. ตัสสปาปิยลิกา	๓๖
๗. ตินวัตถารกวินัย	๓๘

๒.๒ กฎนิกกรรมของมหาเถรสมาคม ฉบับที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๕๒๑ ว่าด้วยการลง
 นิกกรรมตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์พ.ศ. ๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติม
 (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

๒.๒.๑ ความหมายและประเภทกฎนิกกรรม	๔๒
๒.๒.๒ ลักษณะการตัดสินของกฎนิกกรรม	๔๔
๒.๒.๓ บทนิยามแห่งกฎนิกกรรม	๔๕
๒.๒.๔ วิธีปฏิบัติเบื้องต้นในการลงนิกกรรม	๔๖
๒.๒.๕ วิธีไต่สวนมูลฟ้องในการลงนิกกรรม	๕๒
๒.๒.๖ วิธีอ้างพยานหลักฐานในการลงนิกกรรม	๕๕
๒.๒.๗ วิธีบังคับตามคำวินิจฉัยการลงนิกกรรม	๕๖
๒.๒.๘ ข้อเบ็ดเตล็ดในการลงนิกกรรม	๕๖

บทที่ ๓ หลักการลงโทษผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และ ประมวลกฎหมายอาญา

๓.๑ หลักการลงโทษผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	
๓.๑.๑ การฟ้องคดีอาญา	๕๘
๓.๑.๒ การไต่สวนมูลฟ้อง	๖๐
๓.๑.๓ การพิจารณาในศาลชั้นต้น	๖๑
๓.๑.๔ คำพิพากษาและคำสั่ง	๖๔
๓.๒ หลักการลงโทษผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา	
๓.๒.๑ โทษประหารชีวิต	๖๕
๓.๒.๒ โทษจำคุก	๖๖
๓.๒.๓ โทษกักขัง	๗๑
๓.๒.๔ โทษปรับ	๗๔
๓.๒.๕ โทษริบทรัพย์สิน	๗๖

บทที่ ๔ เปรียบเทียบหลักการลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยในพุทธศาสนาเถรวาท กับหลักการลงโทษผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๔.๑ เปรียบเทียบวิธีระงับอธิกรณ์ กับประมวลกฎหมายอาญาและประมวล

กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๔.๑.๑ เปรียบเทียบ อนุวาทาธิกรณ์กับการฟ้องคดี ๓๘

๔.๑.๒ เปรียบเทียบ สัมมุขาวินัยและคัสปาปิยสิกากับการพิจารณาพิพากษา ๓๙

๔.๑.๓ เปรียบเทียบ เขกขยสิกากับการพิพากษา ๘๑

๔.๑.๔ เปรียบเทียบติณวัตถารกวินัยกับการประนีประนอมยอมความ ๘๑

๔.๒ เปรียบเทียบกฏนิคหกรรมของมหาเถรสมาคมกับประมวลกฎหมายอาญา

และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๔.๒.๑ วิธีปฏิบัติเบื้องต้นในการลงนิคหกรรมเปรียบเทียบกับวิธีการฟ้อง ๘๓

คดีอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๔.๒.๒ วิธีไต่สวนมูลฟ้องในการลงนิคหกรรมเปรียบเทียบกับวิธีไต่ ๙๓

สวนมูลฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๔.๒.๓ วิธีอ้างพยานหลักฐานในการลงนิคหกรรมเปรียบเทียบกับวิธีอ้าง ๙๘

พยานหลักฐานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๔.๒.๔ วิธีบังคับตามคำวินิจฉัยการลงนิคหกรรมเปรียบเทียบกับคำพิพากษา ๑๐๔

และคำสั่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทที่ ๕ รูปแบบการลงโทษผู้กระทำความผิดที่เหมาะสมและยุติธรรม

๕.๑ รูปแบบการลงโทษผู้กระทำความผิดที่เหมาะสมและยุติธรรมกับสังคมสงฆ์ ๑๐๙

๕.๒ รูปแบบการลงโทษผู้กระทำความผิดที่เหมาะสมและยุติธรรมกับสังคมไทย ๑๒๒

บทที่ ๖ สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

๖.๑ สรุปผลการวิจัย ๑๒๘

๖.๒ ข้อเสนอแนะ ๑๓๘

บรรณานุกรม ๑๔๐

ประวัติผู้วิจัย ๑๔๔

สารบัญตารางและแผนภูมิ

หน้า

แผนภูมิที่ ๑ ตารางเปรียบเทียบความเหมือนกันของอิทธิกรณัและวิธีระงับอิทธิกรณั	๘๒
กับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และประมวลกฎหมายอาญา	
แผนภูมิที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอิทธิกรณัและระงับอิทธิกรณั	๘๕
กับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และประมวลกฎหมายอาญา	
แผนภูมิที่ ๓ ตารางเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างกฏนิคกรรมของ	๑๐๖
มหาเถรสมาคมกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

คุษฎิณิพนธ์ฉบับนี้ใช้พระไตรปิฎกภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในการอ้างอิงโดยจะระบุที่ระบุ เล่ม/ข้อ/หน้า หลังคำย่อ ชื่อคัมภีร์ ตัวอย่างเช่น ที.สี.(ไทย) ๕/๑๗๐/๕๖ หมายถึง สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย สีสักขวรรค พระไตรปิฎกภาษาไทย เล่มที่ ๕ ข้อที่ ๑๗๐ หน้า ๕๖

พระวินยปิฎก

วิ.มหา. (บาลี)	=	วินยปิฎก	มหาวิภงฺคปาติ	(ภาษาบาลี)
วิ.มหา. (ไทย)	=	วินยปิฎก	มหาวิภังค์	(ภาษาไทย)
วิ.ม. (บาลี)	=	วินยปิฎก	มหาวคฺคปาติ	(ภาษาบาลี)
วิ.ม. (ไทย)	=	วินยปิฎก	มหาวรรค	(ภาษาไทย)
วิ.จ. (บาลี)	=	วินยปิฎก	จูฬวคฺคปาติ	(ภาษาบาลี)
วิ.ป. (บาลี)	=	วินยปิฎก	ปรีวาวคฺค	(ภาษาบาลี)
วิ.ป. (ไทย)	=	วินยปิฎก	ปรีวารวรรค	(ภาษาไทย)
วิ.จ.อ. (บาลี)	=	วินยปิฎก	สมนฺตปาสาทิกา	(ภาษาบาลี)

พระสุตตันตปิฎก

ที.สี (บาลี)	=	สุตฺตฺนตปิฎก	ทีฆนิกาย	สีลกฺขณฐคฺคปาติ	(ภาษาบาลี)
ที.สี. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	สีลขันธวรรค	(ภาษาไทย)
ที.ม. (บาลี)	=	สุตฺตฺนตปิฎก	ทีฆนิกาย	มหาวคฺคปาติ	(ภาษาบาลี)
ที.ม. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	มหาวรรค	(ภาษาไทย)
ที.ปา. (บาลี)	=	สุตฺตฺนตปิฎก	ทีฆนิกาย	ปาฏิกวคฺคปาติ	(ภาษาบาลี)
ที.ปา. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	ปาฏีกวรรค	(ภาษาไทย)
ม.ม. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	มูลปิ่นณาสกั	(ภาษาไทย)
ม.อ. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	อุปรปิ่นณาสกั	(ภาษาไทย)
ลั.ข. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย	ขันธวารวรรค	(ภาษาไทย)
อง.เอก (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	อังกุตตรนิกาย	เอกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.ทุก. (บาลี)	=	สุตฺตฺนตปิฎก	อังกุตตรนิกาย	ทุกนิปาตปาติ	(ภาษาบาลี)